

ëa, kë »ki mund kë te bëne zap atá nerez edé te maře nisin prap«. I foli katšit è i ëote, kë »edé në pun dua nga ti akomi, tsumë kë ti je kake i zoli, edé ti mund t e betsh«. I ëote katši: »Të pun išt ajó? ëuaj më!« I ëa mbreti: »Te mařtë askeřë è te vetsh ne ake-të nisi è te e zapotsh edé pastaj te vitsh, te te ve kurore me vajz«. I ëote katši, kë »vete, po t u ëuatë gjithë askerit, kë si te bij u, te bine te gjithë«. I ëote mbreti, kë »ajó ištë pun kë benet«. Edé aštú i mblođi mbereti askeřë edé i porsiti, u ëa, kë »ju te bëni te gjithë, si te bëne katši, se kuš mos te bëne aštú, e kam porsitur katšin, kë t i pres kókene«. È si u ëa porsin mbreti askerit, u-nis katši me askér edé te vij ne nisi. Mire, po nek ajó nisi s kiš me se te vij, se ánetë e detit i rúanen vendi. Po deti iš i ngušt; aštú edé katši vate ne anë te detit nga kejó anë, edé siloisej, se të te bën; po të te bën, nuku dij. Nek siloisej, dođi në dit è bënej sulatso. Neke bënej sulatso, pa kałmin, kë iš bëre ánesë detit plot vendi. Si pa kelmet katši, j u-kujtua zanati, kë kiš, edé ëa me mënde te tij: »Ah! se të kelme te bükurë janë këtë per masur!« Edé aštú nga zilia katši preu në krahe kałm edé i mori è i špuri në jaták, kë řij, në anë te detit; è si panë askeri kátshinë, kë preu në krahe kałm edé i špuri atjé, vanë gjithë askeri è pren te gjithë nga në krahe edé i špunë te gjithë atjé. È si veştroi n a di dit, i dođi sevdaja katšit, edé i mori kelmet è i hodë në det, pa vatur noñë gë ne mënde katšit. Askéri, si panë kátshinë, kë hodë kelmet në det, i hodë te gjithë, è me te héðure këlmète nëi pas nëit, te gjithë mbene mbi ujë edé u-bën si ur këtëj è pertej detin. Kur pa aštú katši, u-ngre è hipy mbi kelme edé dođi m-at-án. Aštú gjithë askeri u-hodë m-at-anë edé e genë vendë boš; atjé, kë díalek, s iš neri. Edé aštú u-kasnë noñë sahát; áferë kasabase iš kalaja; edé ndejnë atjé, stisnë tšadérëte edé řijenë; po te vijenë te leftójenë, trémbešin, edé řijen atjé, atá andéj, këtë këtëj; è ndejnë n a di muaj atjé, edé di muaj u-lerosnë nerezitë edé zunë mořa. Katši u-ngre në mbrema edé mori në ure zjař edé dođi me në anë vëtemë edé beri zjařin edé u-žveš, i ndzoři řobat è u-bë pilikuri edé škundej mořat në zjař. Askéri si e panë, kë e beri zjaře me në anë katši edé ndzoři řobat è u-bë pilikuri edé škundej, müaře edé askeri gjithë tshili vetsh vetsh zjařin edé u-bëne te gjithë pilikuri edé škundešin. Neke škundešin, katši kiš ndzeřë sahatin edé e kiš ven me në anë; vete në kokone nga te kasabás edé i meř sahatin katšit edé iku. Katši e pa kokonë edé mori pałen edé e štrengón kokonë t e